

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/259/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611210628
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7611210628.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu B. O. X., X..H..E.. so sídlom v W., Ú.I. X, IČO: XX XXX XXX, právne zast. S. O., X..H..E., AK so sídlom v W., Ú. X, proti žalovanému P. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/XX, X. A. Q., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Q.B. XX, F., IČO: XX XXX XXX právne zast. advokátom U.. Y. P., Advokátska kancelária v X., A.. X. X, X. o zaplataenie sumy 1 668,24 € s prísl., o odvolaní žalobcu ako aj vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/5/2012-96, zo 7.5.2012

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že náhradu trov vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka Združenia HOOS Prešov, účastníkom n e p r i z n á v a .

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a vyslovil, žalobca B. O. X., X..H..E.. so sídlom v Bratislave, má právo na vrátenie súdneho poplatku z návrhu prostredníctvom Daňového úradu Bratislava vo výške 93,40 € v lehote 15 dní.

Ďalším výrokom vyslovil povinnosť žalobcovi, aby zaplatil na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka U.. Y. P. trovy konania vo výške 236,46 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Posledným výrokom žalovaného k uhradeniu trov žalobcu nezaviazal.

Vychádzal zo zistenia, že vo veci vydal dňa 12.8.2011 platobný rozkaz č. 4Ro 146/2011 - 37 proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote odpor vedľajší účastník. V odpore uplatnil námietku premlčania celej pohľadávky, že právny zástupca žalobcu zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Poplatok, ktorý sa má vrátiť podľa odsekov 4, 7 až 10 sa zaokrúhli na eurocenty nahor.

Súd vzhľadom na späťvzatie žalobného návrhu konanie zastavil a zároveň priznal navrhovateľovi právo na vrátenie súdneho poplatku z návrhu.

Súd o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným rozhodol podľa § 146 ods.2 O.s.p. tak, že žalovaného nezaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania nakoľko žalobca zavinil zastavenie konania procesným úkonom späťvzatím žalobného návrhu teda nemá právo na náhradu trov konania.

Dôvodil, že postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho postavenie je však odlišné v tom, že i keď koná vo vlastnom

mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. Ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi môže zúčastniť na konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V konaní vystupoval ako vedľajší účastník (ďalej len VÚ) na strane odporcu právnická osoba Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré žiadalo priznať trovy právneho zastúpenia. VÚ bránil práva odporcu a v spojení s tým mu vzniklo právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Nakoľko žalobca zaviniť zastavenie konania procesným úkonom späťvzatím žalobného návrhu je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia (keď citoval ust. § 146 ods.2 O.s.p.).

Trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát, a tak trovy konania priznané vedľajšiemu účastníkovi pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 236,46 €, a to za 3 úkony podľa § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., spolu boli priznané VÚ vo výške 236,46 €.

Podaným odvolaním v podstate žalobca navrhol použiť § 150 O.s.p. pre náhradu trov konania, lebo všetky vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (ďalej VÚ) sú zhodné a podľa praxe iných súdov, advokát zrejme považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do tohto konania o predmete, ktorého nemal žiadnu vedomosť žalovaný. Pri vstupe združenia do konania požiadal VÚ aj súd o zaslanie žaloby s návrhom a žiadal priznať trovy konania, čo je ako neobvyklé, lebo vstupuje do množstva konaní, o čom má súd vedomosť z jeho rozhodovacej činnosti a nevie ani žalobca, akým spôsobom sa VÚ oboznámil so spisovým materiálom. Žiadal zmeniť uznesenie a náhradu trov konania nepriznať. Žalobca nevidel význam v právnom zastúpení VÚ, lebo úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V tomto prípade nemožno prijať záver, aby právny zástupca VÚ vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, keď poskytoval právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo sa uskutočniť samotným združením bez právneho zastúpenia, VÚ je združením založený na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. S poukazom na § 3 ods.5 zák.č. 250/2007 Z.z. účelom združenia podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a pritom združenie môže využiť svoje možnosti ako aj môže mať určenú podporu ministerstva. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu, vyslovil právny názor, že úloha občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľa vzhľadom na jeho cieľ, ktorý sleduje a má mať nárok na automatické ustanovenia zástupcov z radu advokátov, je však celkom mylná, nakoľko musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V žiadnom prípade v tejto veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, preto navrhol nepriznať ich VÚ a zmeniť uznesenie.

V odvolaní vedľajší účastník (ďalej VÚ) žiadal napadnutý III. výrok uznesenia súdu prvého stupňa zmeniť tak, že žalobca bude povinný zaplatiť VÚ trovy prvostupňového konania 355,85 € na účet U.. Y. P. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a náhradu trov odvolacieho konania celkovo 63,94 € aj s DPH, ako prílohu priložil uznesenie Krajského súdu v Prešove (nesprávne označené Prešov) z 19.1.2007, sp.zn. 7Cob 62/2006.

V odvolaní namietal, že súd pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z ust. § 11 ods.1 písm.b/, nakoľko VÚ je združenie na ochranu spotrebiteľa chrániace odporcu ako spotrebiteľa a háji záujmy spotrebiteľa v konaní, pre základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon znížil z požadovanej sumy 91 € o 29 € na sumu 57 € určené pre rok 2011, kedy prevzal zastúpenie právny zástupca združenia na sumu 58,69 € určenej pre rok 2012, základná sadzba tarifnej odmeny podľa § 11 ods.1 písm.b/ Advokátskej tarify je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ. Od 1.6.2010 nadobudlo účinnosť ust. § 11 ods.2 AT, ktoré znie: „Ustanovenie ods. 1 písm.b/ sa nepoužije, ak bol klient v spore zo spotrebiteľskej zmluvy čo i len čiastočne úspešný“. Aj keby bol klientom priamo spotrebiteľ, nebolo možné aplikovať citované ust. § 11 ods.1 písm.b/ AT, pretože spotrebiteľ bol v spore

úspešný. Vedľajší účastník po doručení návrhu a príloh podal vo veci odpor zo dňa 5.1.2012, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Súd tak nedodrжал § 9 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na podporu názoru, že tarifnou hodnotou je nielen istina, ale aj úroky z omeškania, poukázal na jednotnú prax súdov pri aplikácii § 142 ods.1 O.s.p., keď pri skúmaní záverov o plnom úspechu vo veci, sa vyžaduje plný úspech aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku, ináč možno uvažovať len o aplikácii § 142 ods.2 O.s.p. príslušenstvo je predmetom súdneho konania spolu s istinou a posudzuje sa v konaní z hľadiska úspešnosti účastníka konania, na účely rozhodovania o náhrade trov konania, teda aj trov právneho zastúpenia, ako jedna hodnota, čo podporuje názor, že táto hodnota je aj tarifnou hodnotou na účely aplikácie AT, ako to zo samotnej AT vyplýva. Peňažné plnenie vo výške existujúcej pri začatí poskytovania právnej služby predstavuje tarifnú hodnotu, z ktorej je potrebné vypočítať tarifnú hodnotu podľa § 10 ods.2 AT. Ak by sa úroky z omeškania nezapočítavali do tarifnej hodnoty, nemohli byť mať ani vplyv na posudzovanie miery úspešnosti v konaní z hľadiska priznania náhrady trov právneho zastúpenia, preto mu v nesprávnej výške aj ich priznal súd.

VÚ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom X. XX Q. O. podaním zo dňa 6.6.2012 na č.l. 117 vstúpil do konania na strane odporcu (odporkyne) ako 2. VÚ.

Na č.l. 119 je vyjadrenie žalovaného Č. P., ktorý žiadal súd o preskúmanie žiadosti, lebo nevie, z čoho má platiť sumu 5.600 €, ide o sumu zjavne mimo trov konania a zrejme istinu žiadanú vo veci (podanie zo dňa 18.6.2012), tvrdil, že exekútor mu siahol na majetok, ktorý má po rodičoch a žiadal prešetriť vec, nakoľko exekútor na neho vyvíjal riadny tlak, je na psychiatrii a berie lieky, vo vyjadrení nič neuvádza o trovách konania.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť, by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. A v tejto súvislosti si žalobca dovolil poukázať na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 13Co/105/2012: „Ak bol potom v súdnej veci vedľajší účastník na strane odporcu zastúpený advokátom, nemožno mať za to, že právnenému zástupcovi vznikol nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť trov nemôže bez ďalšieho vyplývať len z toho, že návrh bol zamietnutý.“ Uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici podporil a doplnil aj v rozhodnutí sp.zn. 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03: „Odvolací súd však neporušil tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy SR, ak mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené, keď neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania“.

Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 13Co/36/2012 a rovnako aj v rozhodnutí sp.zn. 13Co/35/2012: „V prejednávanom prípade odvolací súd dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol v tom, že trovy konania v uplatnenej výške zo strany vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. (...) Vedľajší účastník v tomto konaní však nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani žalovaný nemá žiadnu vedomosť. Z tohto dôvodu výrok uznesenia súdu prvého stupňa o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trov konania je nedôvodný“ a obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj Okresný súd Bratislava IV v rozhodnutí sp.zn. 8C/303/2011: „Napokon treba poukázať na to, že vedľajší účastník, v zastúpení advokátom v jedinom písomnom podaní, ktoré súdu doručil, okrem námietky premlčania neuvádza žiadne konkrétne námietky alebo skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na túto konkrétnu vec, ale predstavujú iba výpočet všeobecne formulovaných tvrdení, obsiahnutých už vo všeobecných vzoroch podaní zverejnených na internetovej stránke vedľajšieho účastníka konania.“ A preto navrhol žalobca potvrdiť uznesenie vo výroku o trovách konania a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 57,96 € s DPH. V ďalšej časti vyjadrenia uviedol, že VÚ podal odvolanie voči výroku o trovách konania v tejto veci, keď poukázal na Smernicu rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na právo Európskej únie, avšak so zreteľom na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, on zastáva názor, že konaním VÚ v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému zvyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, preto v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca VÚ vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, keď poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a

ktoré by nemohol uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia (nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľovi poskytovali priamo právnické osoby). Konaním VÚ v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a VÚ náhradu trov konania nepriznal (toto vyjadrenie žalobcu je v rozpore s odvolaním žalobcu proti výroku o trovách konania súdu prvého stupňa). Zároveň pripojil aj rôzne uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/100/2012 a 13Co105/2012.

Odvolací súd preskúmal napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) a zistil, že napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p., lebo neboli splnené podmienky ani na potvrdenie uznesenia ani na jeho zrušenie.

V konaní o zaplatenie sumy 1.668,24 € s prísl. bolo konanie zastavené a so zreteľom na § 206 O.s.p. uznesenie vo výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že nebolo možné aplikovať v riešenej veci § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. tak ako to urobil súd prvého stupňa, lebo nešlo o účelne vynaložené trovy konania zo strany vedľajšieho účastníka (ďalej len VÚ). Z obsahu spisu je zrejmé, že na č.l. 106 je založené odvolanie VÚ zo dňa 28.5.2012, ktoré aj napadlo v tento deň na súde prvého stupňa, podľa ktorého VÚ mal podať odpor a vzniesť námietku premlčania dňa 5.1.2012. Z návrhu na začatie konania č.l. 1,3 vyplýva, že žalobca navrhoval vydať platobný rozkaz vo veci, návrh napadol 13.7.2011 a platobný rozkaz po upresnení návrhu na začatie konania č.l. 35 spisu bol vydaný súdom prvého stupňa pod sp.zn. 4Ro146/2011 dňa 12.8.2011, ktorý nemohol byť doručený, pretože sa žalovaný nezdržoval v mieste bydliska a na č.l. 54 je založená plná moc Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Bratislava pre advokáta U.. Y. P. v kópii bez úradného overenia a na č.l. 53 oznámil (došlo na súd prvého stupňa 6.12.2011) U.. P. vstup vedľajšieho účastníka do konania. Následne podal odpor VÚ 9.1.2012 (č.l. 58-59) proti platobnému rozkazu, keď predtým platobný rozkaz vôbec nebol doručený žalovanému, ale až 2.januára 2012 právnemu zástupcovi VÚ, U.. P.. Ďalšie oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania je na č.l. 65 v kópii v zastúpení U.. P. bez podpisu 2.12.2011 a bez priloženej plnej moci a až na č.l. 90 bolo oznámené žalobcom, že berie svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhuje, aby súd konanie zastavil s tým, že vyjadrenie na č.l. 87 bolo dňa 13.4.2012, t.j. vyjadrenie VÚ doručené žalovanému bez toho, aby mu bol doručený aj platobný rozkaz.

Na č.l. 87 je založené vyjadrenie žalobcu, ktorý namieta, že na premlčanie podľa § 101 až 110 OZ súd môže prihliadnuť len na námietku dlžníka, pretože vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže ani sám vzniesť námietku premlčania bez vedomia dlžníka, t.j. žalovaného.

Z uvedeného popísaného obsahu spisu je teda zrejmé, že právny zástupca zastupoval občianske združenie len fiktívne a aj keď v oznámení, že mal priznať náhradu trov konania (č.l. 92 spisu) podľa neho označené ako oznámenie vedľajšieho účastníka, ktoré došlo súdu prvého stupňa 17.4.2012, a po jeho oznámení došlo k späťvzatiu žaloby, nemožno považovať úkony VÚ ako účelne vynaložené v tejto právnej veci, pretože vôbec nebol podaný odpor zo strany VÚ v zákonom stanovenej lehote do 15 dní a vonkoncom nebol doručený platobný rozkaz žalovanému, ktorý o ňom ani nevedel, čo vyplýva z obsahu jeho vyjadrenia na č.l. 119, ktorý tvrdí:

„že je psychiatricky liečený pre bolesti hlavy“ a že exekútor mu siahol na majetok.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Uvedené ust. bolo do nášho právneho poriadku zavedené zák. č. 384/2008 Z.z, pričom týmto samotným zákonom bola vedľajšiemu účastníkovi daná legitímácia na vstup do konania. Cieľom takto koncipovanej právnej úpravy podľa dôvodovej správy k uvedenému zák. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom

jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie [to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor].

Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník je možné mu priznať aj náhradu trov konania, ale len za predpokladu že toto právo vzniklo aj účastníkovi na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemá.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pojem každý spadá aj na vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby akým spôsobom si toto ústavou dané právo uplatní, ale musí počítať s tým, že súd bude skúmať podľa § 142 ods.1 O.s.p. či trovy ním uplatnené boli vynaložené účelne teda či sa nimi sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Súd nemôže zaviazat' účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne, pričom v tejto veci nebol podaný odpor zástupcu VÚ v zákonnej lehote.

Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupuje ako žalobca rovnaký subjekt, bez ohľadu na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na vyjadrenie žalovaného, cieľ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa a rovnako aj na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že VÚ vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho na stane koho vstupuje do konania, nepovažoval odvolací súd jeho trovy za účelne vynaložené. Skutočnosť, že združenie na zastupovanie v konaní splnomocnilo advokáta, vzbudzuje u odvolacieho súdu dojem, že účelom jeho vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov.

V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd urobil záver, že nebolo potrebné aplikovať ust. § 150 O.s.p. v danej veci (tak ako to namieta v odvolaní žalobca) avšak so zreteľom na účel právneho zastúpenia, na hospodárnosť konania zmenil rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, keďže tieto neboli vedľajším účastníkom účelne vynaložené. (Pozri aj II. ÚS 78/03).

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods.1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, lebo vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech a aj keď mal žalobca v odvolacom konaní úspech a vznikli mu trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpená, tieto tiež nemožno považovať za účelne vynaložené, vzhľadom na jeho obsah vyjadrenia po odvolaní žalobcu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.